

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 SZEPTEMBER 1. * 25 (3100.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

AZ INKEI ÓRATEREMBEN AVAGY BETHLEN-KELLOG PAKTUMA

GÖMBÖS (híveihez): Ne féljeteK, hamis nevet irtam alá.

BETHLEN-KELLOG (híveihez): Semmi izgalom, üres papírt adtam neki.

HIVEK (együtt): Csak hogy meg van a paritás. Nyugodtak lehetünk, mindnyájan be vagyunk csapva.

Ára 50 fillér

Oda a jubiláló pesti kiflihez

A jubileumok korát éljük...
Egy jubileum már szinte sifli,
De mégsem lehet közömbös nekünk
Az újdonsült jubiláns: a kifli.

Az idő, hajh, fölötte is eljárt,
Négyszáz éves lesz nemsokára...
S tűnődhetünk e magas kort nézve,
Melyik magasabb, kora vagy ára?

Mert ily magas kor, valljuk be, ritka
Én is csóválok fejemet itten,
Ma is ettem egyet: rém öreg volt,
De négyszáz év! Nem, ezt mégsem
[hittem.

De ne firtassuk itt most e dolgot
S ne akadjunk fenn ezen a tényen,
Mert nagy dolog ám egy kis kiflitől
Dacolni korrall ilyen keményen.

Mindazonáltal van egy tanácsom,
Kedves kis kifli (de ne add tovább):
Ne légy oly dacos, ne légy oly
[kemény,
Sőt hogyha lehet légy kissé puhább.
(—szfer—)

Szigor

A szigorú őrmester rákiabál az egyik legényre:

— Hallod-e, te porosfülü, tegnap
találkoztam veled álmomban és te nem
szalutáltál. Kétnapi eggyes!

Egy düllöngelő pasas csönget be
éjféltűtán a kapun. A házmester
előcsoszog és ráfordul a pasasra:
— Halatlan! Részegen felcsengeti
az embert? Hiszen maga nem
is lakik ebben a házban.

— De igen, a negyedik eme-
leten.

— Hiszen ez a ház csak kéteme-
letes.

— Annál jobb. Legalább nem
kell négy emeletet mászni.

A gyöngéd ember

— Mondhatom neked, tíz év
alatt sok könnyet fölszárítottam.
— Hogy-hogy?
— Zsebkendőeladással foglalko-
zom.

VAJJON AZ A GONOSZ JÁTÉK,
AMELYET A DRÁGASÁG ŪZ VE-
LÜNK, CSAK BABRA MEGY?

Audiencián

Dréhr I. Imre, a kofák királya:
Mit kívánsz, derék alattvalóm?

Kofa: Hivass össze megint valami
drágasági ankétet, uram és királyom,
hadd legyen még magasabb a zöldbab
ára...

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Ūgy emel-
kedjen o te lá-
zad, mint o zűld-
babnak oz ára!

— Ledjen o te
feleséged edj
Kellog-rajongó
és küssön pak-
tumot minden
második férfi-
vel!

— Oz ledjen
oz edjedűli ga-
ranciád a nu-

merusz klauzuszt eltűrlésére, hodj nem-
sokára a Gömbös Gyola oreság is a
kormánygy tagja lesz!

— Annyt érjen sak o te aláírásod
is, mint o diplometák aláírása!

— O te hajadon leányod viselke-
dése ledjen oz oka annak, amiért o
főkapitányg oreság az uccai padok
eltávoltítását kérte!

— Mondd, Béluskám, mikor
csináltathatom meg azt a babos
selyemruhát, amit ígértél?
— Addig drágám, amíg olyan
drága a bab, semmiesetre sem.

Mi történt Szent István napján?

I. A Tattersalban.

A kivilágított ökör a 100, 400 és
1500 méteres számokban indult Arne
Borg ellen, de a versenyszámok mind-
egyikében vereséget szenvedett. Arne
Borgot azután nyársra húzták és ide-
jét kimérték.

II. A Gellérthegyen.

Itt a pűder- és rűzsnélküli szépség-
verseny került eldöntésre. A győztes
Bárány István lett, aki egy varrógé-
pet kapott ajándékba. A második
díjat (a citadellát) a Hungária csa-
pata nyerte.

III. A tűzijáték.

Ez is a Gellérthegyen történt. Pon-
tos számadatok szerint feleresztettek
négy és fél rakétát. Ebből elpukkad-
t kettő. A csodás látványnak 43 millió
kíváncsi volt tanuja. A hatalmas tö-
meg ellepte a Duna baloldálát a Fe-
kete-erdőtől kezdve egészen a Fekete-
tengerig.

IV. A mentők munkája.

A mentőknek egy súlyos esetük volt.
1248 darabban szedtek össze egy vi-
déki atyafit. A szerencsétlen ennyifelé
szakította magát, mert minden látvá-
nyosságnak szemtanuja akart lenni.
(p. 1.)

A sasuccai textiles felesége
megkérdi az urától:

— Hogy nézek ki az új ruhám-
ban, Samu?

— Pont űgy, mint én.

— Hogy-hogy?

Neked is sok a kintlevőséged.

Olympiász a Ligetben

— Hallom, Pitonákné, milyen nagy
sportember lett a maga Jani fiából.

— Mért? Mit hallott?

— Tegnap nagy rendőri razzia-
verseny volt a ligetben és a maga fia
lett az első olympi jassz.

A SZALMAFÉRJ

— Mondja, apukám, maga nem fél
a vihartól?

— Megszoktam én már azt, Gizike.
Régi férj vagyok már én.

Királyválasztás Tiranában

I. felvonás.

Achmed Zogu (beszél): ... És én, aki annyi szenvedés árán jobb napok felé kormányoztam az ország hajóját, úgy hiszem, hogy Achmed bey megtette a magáét: nagy bey már nem érheti az országot és így elérkezett az idő, hogy nekem, Achmed beynek, joga, sőt jogara legyen a királyi címhez. Ezért királlyá kiáltom ki magamat! Éljek!

A nép (éljenzésként két pengőt pengőt kapnak): Éljen, éljen, éljen, éljen, él...

A pénzügyminiszter (ijedten elnémitja a tömeget): Elég, több éljent momentán nem tudok kifizetni!

Achmed Zogu: És most, mint Albánia lelkesen megválasztott királya, ezennel felveszem a III. Skanderbég nevet és jelleget, a hozzávaló trónnal együtt. A hivatalos pénznem ezentúl a pengő lesz. A királyi korona a királyi pengő elnevezést fogja viselni. Tekintve, hogy múlik a nyár, megengedem, hogy a pengőzési ünnepség kezdetét vegye.

II. felvonás.

Jogaras görlok (bársonyos párnán behozzák az ország almáját):

A főceremóniamester (megeszi az almát): Achmed Zogu III. Skanderbég lett. Éljen!

III. Skanderbég: Éljek!!

Pénzügyminiszter (a főceremóniamesterhez): Azért adhattál volna egy kicsit az almából.

III. Skanderbég: Most pedig mindazoknak a halálraitéteknek, akiket hű katonáim kivégeztek, kegyelmet adok. Tekintve, hogy azt akarom, hogy a legmagasabb kegyelemben sokan részesülhessenek, legkegyesebben megengedem, hogy hű katonáim még egy sereg embernek tegyék lehetővé a legeslegmagasabb kegyelemben való részesülést.

A pénzügyminiszter: Most pedig a pengőzési ünnepet lezárom. *(Perselyt vesz elő és gyűjteni kezd.)*

A nép (nem ad).

A pénzügyminiszter (Dühösen III. Sk. bég-hez): Mit csináljak?

III. Skanderbég (töprengés után): Megvan! Aki nem ad, azzal alaposan albanunk.

Wied herceg (megjelenik a színen és énekelni kezd).

Voltam király Albániában... (p.)

MILYEN URALKODÓ LESZ AZ ACHMED ZOGU, ERŐSKEZŐ, VAGY CSAK AFFELE GYÖNGE ALBÁN?

Koronázási idill Albániában

ACHMED ZOGU (miniszterelnökéhez): Na, mi lesz azzal a koronázással?

MINISZTERELNÖK: Rögtön, felség, de előbb ki kell pucasztázni kissé a koronát, mert meglehetősen rozsdás állapotban hoztuk ki a zálogházból...

Maga csak tudja Salamon bácsi...

vajjon milyen szempontok vezetik Bethlent, amikor Gömböst is be akarja venni a kormányba?

pult mögött.

— Hallja! — kiált rá — micsoda dolog az, hogy maga alszik itt az üzletben?

— Bocsánat, főnök úr, — felelte a segéd — de a gyerek otthon egész éjjel nem hagy aludni.

— Hát akkor holnaptól kezdve hozza magával be az üzletbe azt a gyereket — felelte a főnök.

— Hát arról mi a véleménye, mi szükség volt arra, hogy a diplomata urak olyan szép ígéretet tegyenek egymásnak, mint ahogy azt abban a Kellog-paktumban tették?

— Miért ne tudnám? Sőt egy anekdótát is tudok erről. A Savrille Klappnak sürgősen el kellett utazni. Mielőtt elutazott, behívta az üzletvezetőjét és így szólt hozzá:

— Hallja, Schwarc úr! Én tudom, hogy maga lépten-nyomon becsap engem a bevásárlásoknál. Én tudom azt is, hogy maga udvarol a feleségemnek. Én tudom azt is, hogy az ártatlan lányom gyermekének maga az apja. Most elutazok két hétre, de annyit mondhatok magának, ha csak a legkisebb szabálytalanságot is észreveszem, ha visszajövök, akkor vége a barátságunk.

— Arról mit gondol, mi okozza a drágaságot, a magas árak vagy az emberek pénztelensége?

— Nem szólok semmit, inkább elmondok még egy anekdótát.

A Weisz meg a felesége válni akartak egymástól. De nem tudtak megegyezni azon, hogy kié legyen a gyerek. Az asszony így érvel a bíró előtt:

— Nagyságos bíró úr, azt hiszem, a gyerek engem illet, mert én hoztam a világra.

— Pardon, — szólt közbe a Weisz — de engedje meg, bíró úr, hogy feltegyek egy kérdést.

— Tessék — mondta a bíró.

— Ha én egy automatába bedobok két fillért és lent kijön egy cukorka, kié az a cukor, az enyém vagy az automatáé?

Zavarban

A szalmaözvegy férj tűnődik:

— A feleségem azt írja, hogy ha pénzt küldök neki, még tízennégy napig elmarad. Pompás gondolat! De mit csináljak én, mint „szalma”, pénz nélkül?...

A zsidó utazó rendel egy omlettet a vasuti étteremben és a fizetésnél így mondja be:

— Volt kérem egy omelett, de omelett esküszöm, éhes maradtam.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

AZ ANDRÁSSY ÚTI Színház már a szezon elején kirukkol a nagy ágyuval és Békeffy meg Rottot szerepelteti szeptemberi új műsorában. A direktió maga is úgy gondolta, hogy két ilyen nagy adout sok lesz a jóból és Wertheimer Elemér igazgató tanácskozni kezdett művészi igazgatójával, a kitűnő Barabás Lóránttal, hogy hogyan lehetne kellőleg adagolni a két slágert.

— Volna egy ötletem — mondta Barabás.

— Halljuk.

— Felváltva szerepeltessük Békeffy és Rottot. Egyik nap Békeffy lépjen fel, a másik nap meg Rott.

— Na és hogyan adhatnánk ezt a közönség tudomására?

— Egyszerű, — felelte mosolyogva Barabás — csináltassunk új plakátokat a következő szöveggel.

Heute Rott, morgen Békeffy!

*

A VIGSZINHÁZ őszi újdonsága O'Neill-nek, a „Szörös majom” szerzőjének „Strange Interlude” című nagyhatású drámája lesz. Gombaszögi Frida fellépésén kívül különös érdekessége a darabnak, hogy olyan sok

és hosszú képből áll, hogy délután 5 órákor kell kezdeni az előadást. Erről beszélgettek a színészek a Vígyszínház kiskapujában, mikor megkérdezte valaki:

— Na és mit gondoltok, be fog vágni ez a darab, ha öt órákor kezdjük az előadást?

— Miért ne, — szolt közbe egy kártyaművészetéről ismert művész — én is ötre szoktam bevágni!

*

EGYED ZOLTÁN „Égő szoknya” című színműve lesz a Magyar Színház legközelebbi újdonsága. A darab sikerszáira vonatkozólag, minden kommentár nélkül csupán azt áruljuk el, hogy Faludi igazgató annyira biztos a dolgában, hogy máris megtette az intézkedéseket az „Égő szoknya”-nak folyton égőre való átszerelése ügyében.

*

AZ ÁBRIS RÓZSÁJÁT Rott Sándor másirányú elfoglaltsága miatt le kellett venni a műsorról. Rott szerepét senkivel sem tudja betölteni a színház. Ezek szerint tehát nem csak tövis nélkül nincs rózsa, hanem Rott nélkül se.

Kezdődik a szezon

Itt a szezon, itt van újra,
Szép, mint mindig. Szeretem.
Primadonna újra fujja:
„Ez a legjobb szerepem.”

Itt a szezon. Hazajönnek
Fürdőből az asszonyok,
Szekrényekből kiröpülnek
A nyaraló gaz molyok.

Itt a szezon. Minden pénzünk
Elvitte a nyári hő.
Ingyenes központi fűtés,
Pár hét mulva: ádió!

Itt a szezon. Iskolába
Sietnek a gyerekek.
Krónikus katarusával
A tanár úr bereked.

Itt a szezon, újra rezon
Lett a színház, kabaré,
De előbb jól nézz utána:
Vacsorára marad-e?

Itt a szezon, itt van bizony
S mivel minden „alezánc”:
Szeptemberben folytatódik
Az örökös nyári tánc.

Itt a szezon, fuccs a szezon-
Flört s a szezon-szerilem.
Gondolatom tartós őszi
Viszony felé terelem.

Itt a szezon, keblére von
Komoly múzsák serege.
Jön a dráma, jön a koncert
S a „Vortrag” mint csemege.

Itt a szezon, sok amazon
Már a bundát tippeli
S becses férjét, szeretőjét
A szörmészhez cippeli.

Itt a szezon... Kávéházban
Bemondják a terceket...
S az olvasó nyögi szegény
A rossz szezon-verseket.

DZSIN

TÓTH IMRE †

Gyászban van ismét Tháliának
Sokszínű, tarka hegye, völgye,
Magyar művészet erdejének
Ismét kidőlt egy büszke tölgye...

Kezdődő karrier

— Tegnap meghívták a lányomat a rádióba szerepelni.

— Na végre, teljesült, ami után úgy áhítoztatok. És mit ad elő?

— Ó, egyelőre csak táncol.

Egyik direktorunk megkérdezi egy ismerősétől:

— Nem vált bérletet az új szezonra?

— Nem, — feleli az illető — jó lesz a szabadjegy is.

Egy kis pletykát ah Jankó,
ne legyen oly fajankó!

— Pletykát, de gyorsan.

— Kérem. Tehát: a kis szöke görlice, aki mellesleg szólva reménytelenül naív, Velencében töltötte a nyarat az ismert színházi habitué és mecénás társaságában. A szöke angyal a napokban érkezett haza s a barátnők és pályatársnők első kérdése természetesen ez volt:

— Na, mit láttál Velencében?

— A plafont, — felelte a drága, aki, mint mondaní batorkodtam, reménytelenül naív.

Az öltözőben

— Tudja, művésznő, én egy egoista vagyok, én csak saját magamat szeretem.

— Boldog ember.

— Miért?

— Na hallja, nincs riválisa!

Az ismert pesti primadonna és Pöstyén

Az ismert pesti primadonna végigmege a korzón. Egy pályatársnője utána fordul és így szól a szomszédjához:

— Na, ennek se ártana Pöstyén.
— Miért?
— Na hallod, akinek ilyen rossz lábái vannak!

Változatosan

Feleség (kétségbeesetten): Hallatlan, te megcsókoltad a Marit?

Mari (jóindulatúan): Ugyan már, nagyságos úr, tessék a nagyságos aszszonyt is megcsókolni.

Ezt a viccet ne olvassa el

egy fogyókúrát tartó pesti asszony se, mert őt kilót fog hizni a nevetéstől.

Spitzer amerikai párbajt vív Krausszal. A feltételek szerint aki a fekete golyót húzza, az egy búcsúvacsorát köteles adni, melyen éjjelkor aztán, ha tizenkettőt üt az óra, a fekete golyó birtokosa elbúcsúzik az ismerősöktől, bemegy a másik szobába és föbelövi magát. Spitzer húzta a fekete golyót és a feltételek értelmében nagy társaságot hívott össze a lakásán. A vacsora végén aztán megszólalt az óra és kezdte ütni a tizenkettőt. Spitzer sápadtan emelkedett fel a helyéről és betámolygott a másik szobába. Lélekzetfojtó csönd támadt. S midőn az óra elütötte a tizenkettőt, hatalmas dörrenés rázta meg a levegőt. A jelenlevők izgatottan rohantak be a másik szobába, de Spitzer akkor jött kifelé és a füstölő revolvert felmutatva sugárzó arccal így szólt:

— *Hölgyeim és uraim, gratuláljanak. Nem találtam!!*

Kedves Borsszem Jankó

Olvasom, hogy a főváros pályázatot írt ki szétszedhető és hordozható vámházak építésére. Helyes. Azonban — már bocsásson meg nekünk a kereskedelmi miniszter úr — mi nem annyira a vámházakat, mint inkább a forgalmiadóellenőröket szeretnők széjelszedni. Tisztelettel egy kereskedő a sok közül.

VÍGSZÍNHÁZ

A HÁZIBARÁT

SZENES—NÓTI
KACAGTATÓ VÍGJÁTÉKA

A jubiláns Vass József és a szerzők

HERCZEG FERENC: Engedje meg kegyelmes uram, hogy gratuláljunk. Excellenciád túl tett rajtunk: már 8 éve van műsoron és még mindig Vass-tapsot kap.

Saját legújabb szenzációs rendszerünk, amellyel örökre ki lehet küszöbölni a háborút

Most, hogy Európából ellógott, le akarjuk pipálni Mister Kellogot és a következő „noch nie da gewesen” metódusokat ajánljuk a világ valamennyi államának a háború végérvényes agyonütése érdekében:

1. Ha két ország közt a viszony elmérgesedik, nyílt szavazás útján meg kell kérdezni az egész férfilkosságot, hogy akarják-e a háborút. Akik igennel szavaznak, azok mennek az első tűzvonalba.

2. Ha két ország közt vitás kérdés merül fel, a hágai nemzetközi járásbírótság dönti el, hogy melyiknek van igaza. A vesztes félnek fennmarad az a joga, hogy az ítéletet nem hajtja végre. A másik félnek viszont biztosítatik az a joga, hogy a genfi sóhivatalnál panaszt emelhet.

3. Két vagy több ország azon politikusait, akik egy vitás kérdést erőszakosan akarnak megoldani, a Népszövetség állandó Olimpiász-bizottsága háborús versenyre szólítja fel. Illető politikusok egy semleges pályán megjelennek, ahol kipróbálják egymáson a hadviselés modern technikáját löporral, mérges gázzal, járványbacillussal stb. kedvük szerint. A végén az az ország nyer, amelynek a politikusai a legválogatottabb kínok után haltak hősi katasztrófát, mert ezzel az illető ország bebizonyította, hogy nem készült fel tökéletesen a háborúra, tehát békés szándékú volt.

4. Mindazokat a történetírókat, akik saját nemzetük tömeggyilkosait

többször tartják más nemzetek tömeggyilkosainál, egy nemzetközi háborús kísérleti telepre kell internálni, ahol kölcsönösen a más nemzetek tömeggyilkolási intézményeit saját bőrükön fogják hősiessen kipróbálni.

5. Minden olyan kormányt, amely aláírta a háborúellenes paktumot és békés polgáraitól ágyúkra, csatahajókra, hadirepülőgépekre stb. töménytelen adót szed, tömeges, szándékos emberölés kísérlete miatt egy nemzetközi vegyes bíróság elé kell állítani, amelynek tagjai kizárólag hadirokkantak, hadiözvegyek és hadiárvaik lehetnek.

6. Aki hadseregek és tengerészeti csapatok részére anyagot szállít, háborús tilalmat kijátszó csempészetet követ el és tizenötötől harminc évig terjedhető fegyházzal büntetendő, amelyet azokban a barátságos földalatti üregekben tölt el, ahol évszadokon keresztül a békés szándékú katonaszökevényeket tartották.

7. Aki lelkes szavakkal nyilatkozik olyan tényekről, amelyek két vagy több ember megcsónkítását vagy erőszakos halálát okozták lőfegyver, szurony, mérges gáz, villamos drótkötél, bacillus stb. által, az büntetett feldicsérését követi el és az általa feldicsért halálnemek valamelyikével büntetendő.

8. Végül, aki komolyan hiszi, hogy a háborúellenes nemzetközi megállapodások végkép kiküszöbölik a háborút, sürgős orvosi megfigyelés alá helyezendő.

Praktikus

Az orvostanár a szigorlóorvosnak egy igen nehéz kérdést ad fel és megkérdi: Nos, mit tenne ön ebben a neház esetben? A szigorlóorvos gondolkodás nélkül kivágja:

— Önért küldenék, tanár úr.

— Miért van a zenekar ebben a színházban úgy eltakarva?

— Hogy ne lehessen látni, milyen hamisan játszanak.

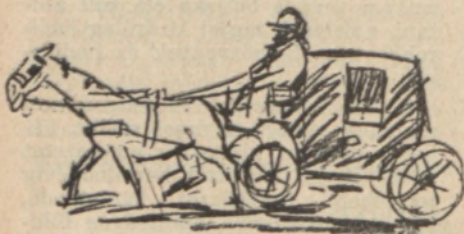
Pesti helyzetkép

— Mikor vacsorázunk Adolf, színház előtt, vagy színház után?

— Ja, Rózám színházba is menni, meg vacsorázni is, ezt a mai világban igazán nem engedhetjük meg magunknak!

AZ EURÓPÁT JÁRÓ PESTI KONFLISKOCSIS UTINAPLÓJÁBÓL

Bérokocsis ucca, szerda délután

A kedvezőtlen meteorológiai viszonyokra való tekintettel start előtt még egy pokrócot terítettem lovamra, aztán intettem a montőröknek, akármondani a bérokocsiskollégáknak, akik erre tolni kezdték egyelőeres járművem, hogy a starthoz szükséges kezdősebességet megadják neki. Mikor már mozgásban voltunk, kiadtam a jelszót lovamnak:

— Gyü, Csillag!

Aztán elővettem a pipámat azzal a határozott szándékkal, hogy lepípálok Lindberghet.

•Margit körút, szerda este

Kevés ellenszéllel és sok forgalmi-rendőrral kellett megküzdenem, míg idáig jutottam. Jelen pillanatban is konfliktusba keveredtem a villanyrendőrrel, mivel olyan sokáig tartotta elzárva az úttestet, hogy ez már-már veszélyeztetni kezdte európakörültem rekordidejét. Végül mégis át-

jutottam s ezzel utam nehezebb részén túl vagyok.

Széna tér, csütörtök reggel

Teljes sebességgel haladok céloom felé. Időjárási viszonyok kedvezőek. Benzín, akármondani, szénakészletünk elegendő.

Hurokvágány, csütörtök délelőtt

Ködbe kerültem. Órákig nem láttam semmit. Végül is kényszerleszállást végeztem a bakról, hogy meggyőződjem a köd okáról. Megtudtam, hogy nincs baj, mindössze az ucca burkolatát javítják s én a kátrányfüstöt néztem ködnek.

Hidegkúti út, csütörtök délután

Majdnem katasztrófa ért. Egy sváb szekér haladt előttem, melyet az utolsó percben vettem észre. Szerencsére a bakon ülő sváb hátrapillantott és én S. O. S. (Siess Ostoba Sváb) jelzéseket adtam le neki ostorommal. A katasztrófát ily módon sikerült kikerülnöm.

Hüvösvölgy, csütörtök este

Egyelőeres járművem két kilométeres óránkénti sebességgel száguld utam egyik főstációja: Róma felé. Sebességmérő 82-öt, taxamérő 35 Milyen szép lesz diadalmas európai körutam után a bevonulás Pestre — gondoltam magamban elábrándozva, mikor egyszerre csak egy stentori hang zavart fel álmodozásomból.

— Hé, konflis, szabad?

— Igenis, nagyságos úr — feleltem önkéntelenül.

— Akkor vigyen be Pestre — rendelkezett az illető. — Nefelejts ucca 55. — adta ki az utasítást és már ült is be.

Egy pillanatig dilemmában voltam. Hagyjam az európai utat? A sikert? A konflistechnika nagy rekordját? A következő percben azonban eszembe jutott, hogy manapság a konflistechnika legnagyobb rekordja az, ha a szegény pesti konflis talál egy pasast, aki a mai autós világban nem autótaxiba ül, hanem konflisba. Rövid vívódás után megalkudtam hát a körülményekkel. Sőt, mi több: az utassal is. Azzal visszafordítottam lovam és előreszóltam:

— Gyü, Csillag!

Mikor ezeket a sorokat írom, már félkilométeres óránkénti átlagsebességgel robogunk Pest felé. A sebességmérő 40-et, a taxamérő 42 pengőt mutat. Elkeseredésemben időnként nagyot ütök a taxamérőre.

Ha már a távolsági rekordot nem tudtam megcsinálni, legalább a viteldjrekordot szeretném megjavítani!

(HESZ)

Megoldás

— Miért váltál el oly hirtelen a feleségedtől?

— Bolond volt.

— A házasságkötés előtt?

— Fenét! Akkor én voltam bolond.

BEIRATÁS

GÖMBÖS GYULUSKA: Mondd, papa, ebbe az iskolába zsidó gyerekek is járhatnak: 2

Kezdődik az iskolai szezon

Szín: egy körúti könyvesbolt. A nyitott ajtón beárad az őszi délelőtti édes verőfénye. Illik, hogy ilyen költői stílusban kezdjem a kroit, mert akit ebbe a könyvesboltba bevezérel végzete, az valóban költ. A könyvkereskedő a létra tetején áll. Bizonyára azért, hogy elérje azokat a magas árakat, amelyekbe a könyvek kerülnek. A vevő éppen ebben a pillanatban jön be. Kalapját a fején hagyja. Nyilván ezzel jelezni akarja, hogy nem híve semmiféle emelésnek.

Vevő: Adjon egy térképet a negyedik fiannak.

Kereskedő (létráról leereszkedő szolgálatkészséggel): Azonnal, kérem. Már hozom...

Vevő (nézi a rongyos, szakadozott térképet): Mi ez?

Kereskedő: Magyarország térképe, legújabb kiadás.

Vevő: Mért van ez itt leszakítva?

Kereskedő: Az, kérem, a trianoni határ.

Vevő: Határtalan szemtelenség.

Kereskedő: Majd Rothermere helyrehozza.

Vevő (erősen nézi): Hogyan került ide ez a zsírfolt?

Kereskedő: Zsírfolt?

Vevő: Igen, csak nézze meg jobban. (Mutatja.) Itt Debrecennél...

Kereskedő (indignálódva): Pardon, az csak a szemléltetés végett van ott. Tudniillik, a híres debreceni kolbász, tetszik tudni...

Vevő: De akkor mit keres itt Salgótarján fölött az a nagy fekete pacni?

Kereskedő: Dehogya is pacni az, kérem.

Vevő: Hát micsoda?

Kereskedő: Szemléltetés. Bizonyára új szénbányát találtak azon a tájon. Ráfér erre a szegény országra.

Vevő (szemét mereszti): De mit látok? Illetve mit nem látok? Fegyvernek nincs sehhol. Micsoda térkép ez?

Kereskedő: A kisántant törölte. Tetszik tudni, fegyvernek lenni ebben az országban nem szabad.

Vevő: Aszódnál javítást látok.

Kereskedő: Hja, a javító! A híres javítóintézet!

Vevő: És hogy néz ki ez a Balaton. Valaki égő cigarettával egészen megpörkölte.

Kereskedő: Engedelmet kérek, az a leégett nyaralókat jelképezi.

Vevő: Mit fizetek?

Kereskedő: Csekélység az egész.

Vevő: De legalább nyugtassa meg, hogy csakugyan ez a legújabb kiadás.

Kereskedő: Hogyne, kérem. Uraságodnak mindenesetre a legújabb kiadás, amint kifizeti. DYMI

VEGYES VERSIKÉK

Forgalmi kaland

Egy dadogó meséli, hogy a multkor Száguldó autók közé rekedett. Jesszusom! — mondom rémülten neki, Ön akkor élet-halál közt — hebegett.

Egy író

Van vagy hét-nyolc gyermekem
Meg két kötet regényem.
És még én rám merik mondani,
Hogy nem vagyok termékeny!

A sportkávéházban

Te szakértő vagy a futballban,
Lőttél is gólt már vagy ötöt.
Mondd, mi különbség van keresztény
És zsidó játékos között?
Ha megmondom, ne törd fejcskéd,
Agyad e strapát úgy se győzi;
A keresztény lövi a labdát,
A zsidó meg esetleg — Löwy.

(B. S.)

TÁVIRAT

ACHMED ZOGU

ALBÁNIA

ÉN IS VOLTAM KIRÁLY
BEÓCIÁBAN...

WIED HERCEG

A Borsszem Jankó mindenre képes melléklete

Ez a képünk három világhírű diplomatát ábrázol abban a nagyfontosságú pillanatban, amikor gondolatuk támad.

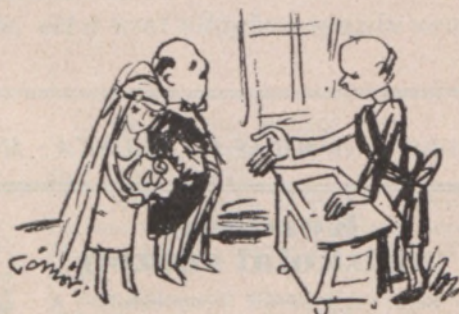
A washingtoni Fehér Ház, mint látjuk, lényegesen fehérebb, mint Josephine Baker.

A Kellog-paktum mindenütt szóbeszéd tárgyát képezi. Vannak azonban emberek, akik nem erről beszélnek. Például a képünkön bemutatott emberek között is egészen másról folyik a szó.

Ezen képünkön bemutatjuk a sokat emlegetett hangadó köröket.

A szerelem mulandó. Képünkön azt az érdekes pszichológiai pillanatot mutatjuk be, amint éppen mulni kezd.

A pesti drágaság már olyan árnyokat ölt, hogy nemsokára már többet fogunk koplalni, mint Lindeneck. Ebből az alkalomból bemutatjuk a híres koplaloművész arcképét.

Rákosi Jenőnk, mint látjuk: csak egy van.

Ha nem csordul, csöppen — mondja a híres magyar közmondás. Fenti képünkön azt a kiváltságos pillanatot mutatjuk be, amint éppen csordul.

A Norinbergi család

IRJA: HESZ FERENC

Norinberginé módszere

NORINBERGINÉ: Samu!

NORINBERGI: Na?

NORINBERGINÉ: Mit szólsz a Schwarcznéhoz?

NORINBERGI: Semmit.

NORINBERGINÉ: Tudod, hogy mit kapott a Schwarczné?

NORINBERGI: Nem én.

NORINBERGINÉ: Hát akkor miért mondd, hogy nem szólsz semmit?

NORINBERGI: Na hallod, mi szólni valóm van neked, ha azt sem tudom, miről van szó? Lehet neked ilyen ügyben egy szavam?

NORINBERGINÉ: Na és nem is vagy rá kíváncsi, hogy mit kapott a Schwarczné az urától?

NORINBERGI: Ja, az urától? Azt el tudom képzelni. Mindig mondtam, hogy egyszer póruljár ez a bestia azzal a sok házibaráttal. Elvégre az a Schwarcz se egy hülye...

NORINBERGINÉ: Hát vedd tudomásul, Samu, hogy nagyon tévedsz.

NORINBERGI: Tévedek? Lehet. Nézd, én nem vitatkozom, miattam legyen az a Schwarcz egy hülye.

NORINBERGINÉ: Miért hülye?

NORINBERGI: Nézd, mama, ne froclizzál itt engem. Az előbb azt mondtam, hogy nem hülye, erre te azt mondtad, tévedek, most rád hagyom, hogy hülye, most azt mondd, nincs igazam. Úgy látom, te ma mindenáron vitatkozni akarsz velem.

NORINBERGINÉ: Dehogy akarok, csak nem szeretem, ha beszélsz anélkül, hogy tudnád, miről van szó.

NORINBERGI: Én beszélek? Egy szót se szóltam, én miattam megeheti a fene a Schwarczné a Schwarczal együtt, ha te nem jössz itt nekem, hogy, hű, képzeld, mit kapott a Schwarczné az urától. Figyelmeztetlek, hogy engem egyszer és mindenkorra hagyjál békét az ilyen házbeli pletykákkal. Miattam a Schwarcz agyon is ütheti azt a pocsek asszonyt,

NORINBERGINÉ: Ki mondta neked, hogy a Schwarczné agyonüti az ura? Nem olyan ember az, sőt.

NORINBERGI: Sőt! Mi az, hogy sőt?

NORINBERGINÉ: Hát tudd meg, hogy mi az a sőt! Az a sőt, hogy új bútort kapott tőle a felesége. Egy gyönyörű új hálót, baldachinos ágygyal...

NORINBERGI: Miattam baldachinos koporsót is csináltathat a Schwarcz a feleségének, külön bejáratlaltal a lépcsőházból, én azt se bá-

nom. Csak annyit mondok, hogy hagyjál neked békét velük.

NORINBERGINÉ: Jó, jó, azért nem kell úgy izgulni.

NORINBERGINÉ: Én nem izgulok. Akasszák fel magukat a Schwarczék a baldachinra, azt se bánom.

NORINBERGINÉ: Látom, hozzád már szólni sem lehet. A legokosabb, ha én hallgatok.

NORINBERGI: Ezt eltaláltad. Csak már egyszer bírnád is kitartani vagy öt percig, hogy ne szólj egy szót és ne pofozd az idegeimet ilyen marhaságokkal.

NORINBERGINÉ (szóltalanul, de annál gúnyosabban elmosolyodik).

(Csend. Mialatt):

NORINBERGI (újra belemerül az ujságba, de nem sokáig, mert pár pillanat múlva megszólal):

NORINBERGINÉ: Mindenesetre könnyű így elütni a dolgot...

NORINBERGI (megnézi az óráját): Rekordot javítottál, mama. Ke-rek egy percig bírtad ki szó nélkül.

NORINBERGINÉ: Jobban tennéd, ha az órád helyett máson járna a szemed.

NORINBERGI: Máson? Mi máson járjon a szemem. Akarod talán, hogy fölmenjek a Schwarczékhoz és nézzem trachomásra a szemeimet a baldachinjukon?

NORINBERGINÉ: Ne strapáld magad. Akad itt is elég néznivaló a mi lakásunkban. Nézd meg például az ócska bútorainkat.

NORINBERGI: Mit néztek ezeken a bútorokon? Eleget mérgeledtem már rajtuk tizenöt évvel ezelőtt, mikor az a smucig apád hozomány címén bebóvizott velük. Én már akkor mondtam, hogy ócskák.

NORINBERGINÉ: Akkor még nem volt ócska. De azóta már tizenöt év elmúlt és még egyszer sem jutott eszedbe kicseréltetni.

NORINBERGI: Na hallod, te fölötte sem suhant el nyomtalanul az a tizenöt év és téged sem cseréltelek ki, pedig úgy éljek, hogy sokszor kedvem lett volna rá. Dehát én már ilyen vagyok. Én megbecsülöm a régi dolgokat.

NORINBERGINÉ: Aljas fráter. Ezt érted! Gorombáskodni, ahelyett, hogy inkább azzal törődnél, hogy ne sajnálkozzanak rajtam az emberek.

NORINBERGI: Miért sajnálkoznak rajtad?

NORINBERGINÉ: Azért, hogy egy ilyen férjem van, akitől nem tudok semmi figyelmességet megkapni.

NORINBERGI: Micsoda figyelmeséget?

NORINBERGINÉ: Azt a figyelmességet például, hogy ezek helyett a tizenöt éves bútorok helyett újabbakat kapjak.

NORINBERGI: Én nem értek téged, mama, mit akarsz állandóan azokkal az új bútorokkal. Te nagyon furcsán jössz elő neked! Berta, nekem az a gyanom, hogy te újra férjhez akarsz menni.

NORINBERGINÉ: Csak viccelj!

NORINBERGI: Dehogy viccelek, de nem tudom megérteni, mi a bajod egyszerre ezekkel a bútorokkal. Miért találod egyszerre öregnek őket, mikor tavaly, sőt tavaly előtt még meg voltál elégedve velük.

NORINBERGINÉ: Mert akkor még nem voltak tizenöt évesek.

NORINBERGI: Mondd már! Tizenhárom évesek voltak, tizenkét évesek voltak, sőt mondjuk, hogy tízévesek voltak. Hát az nem öreg kor egy bútornál?

NORINBERGINÉ: Persze, hogy nem. Tízéves bútor még hagyján, de tizenöt éves bútor az már nem bútor, az már lim-lom.

NORINBERGI: Hát, kérlek, ha így áll a dolog, ezen lehet segíteni, csak ne idegeskedj rögtön.

NORINBERGINÉ (még mérges, de már enyhébb hangon): Végre, csak hogy már te is belátod, hogy segíteni kell rajta.

NORINBERGI: Persze, hogy belátom. Még hozzá rövidesen segítünk rajta.

NORINBERGINÉ: És hogy gondold? Becseréljük vagy eladjuk?

NORINBERGI: Á, minek!

NORINBERGINÉ: Hát?

NORINBERGI: Majd megfiatalítjuk egy kicsit.

NORINBERGINÉ: Csak nem akarsz Voronoffhoz küldeni ezeket az öreg vackokat?

NORINBERGI: Áber, nem kell ehhez a Voronoff módszere. Jó lesz a te szisztémád is.

NORINBERGINÉ: Nem értem.

NORINBERGI: Hát figyelj ide. Te, mikor elvettelek, huszonhárom éves voltál. Most, tizenötévi házasság után harmincnyolc vagy. Így magunk között legalább is. Mert a világ előtt a letagadott nyolc évet levonva csak harminc vagy. Na már most próbáld ki ezt a szisztémát a bútorainkon.

Tizenötből levonva nyolcat, marad hét. Igaz? Már pedig egy hét éves bútorra még az ellenségeink se mondhatják azt, hogy öreg.

Molnár Jenő tréfái

Nézd meg az anyját...

Ismerős kézből kaptam ezt a kis históriát:

Akinek a női lélek rejtelméhez kulcsra van szüksége, legjobban teszi, ha valamelyik divatos fürdőhelyen keresi azt. Én nem kerestem, mégis megtaláltam.

A panzióban, ahol százegynéhányan voltunk, angolok, németek, szlávok, magyarok vegyesen, egy fitosorrú bécsi asszony vonta magára a figyelmet két csinos, eladósorban levő leányával. A fiatal emberek úgy dongtak-zsongtak a három hölgy körül, mint a darazsak a reggelihez járó méz körül. A mama, ahogy mondani szokás, a legszebb férfikorban volt, jóval közelebb Miskolchoz, mint Hatvanhoz. A fiatalabbik leány tizenöt évesnek szerepelt. Magukat ravaszknak képzelő férfiak utánanézték titokban a szálló bejelentőlapján: ott is tizenöt évesnek volt beírva a kisebbik, tizenhatna a nagyobbik. A mama, mint minden esetben, amikor a leányok a mama nyakára nőnek, tizenhat éves korában ment férjhez. Természetesen, ebből mindenki kiszámíthatja, hogy a mama élénkebb, vidámabb, táncosabb, dohányosabb, bubifrizurásabb és térdszoknyásabb volt a leányainál.

Egy német úrral, aki hajlamos volt minden tréfára, megbeszéltük, hogy életre-halálra udvarolni fogunk a leányoknak. Én a fiatalabbiknak, aki testvérek közt megért húsz évet, német barátom az idősebbiknek, aki mostoha testvérek közt huszonegy évet nyomott. Az ismerkedés úgy kezdődött, hogy egy este táncba szólítottuk a fiatalokat. Heves tiltakozásra találtunk.

— Hová gondolnak az urak! — mondta a mama. — Az én leányaim nem táncolnak ismeretlenekkel.

— Bocsánat, — hebegtük — ez ma mindenütt szokás.

— Az lehet, de nálunk nem. Ha az urak ismerkedni akarnak, itt vagyok én.

Táncba hívtuk a mamát. Előbb német barátom, aki sportember létere elszántabb férfiú, azután én. A mama türethetően táncolt, kecsesen illette magát és meglepő jártasságot árult el a fizikában. A testek tapadásáról szóló tan határozottan a kisujjában volt. Sőt: nemcsak a kisujjában, hanem a combjában is.

A harmadik napon így szólt a mama a leányokhoz

— Megengedem, hogy ezzel a két úrral táncoljatok.

A negyedik napon egy kis kirándulás tervével hozakodtam elő.

— Nem szeretem a társas kirándulásokat, a leányaimnak pedig egyenesen megtiltottam, hogy férfiakkal

rándulgassanak ki. De egy kis csónakpártiba szívesen belemegyek az urak kedvéért.

— És a kislányok? — kérdeztük egyszerre.

— Ha majd meggyőződtem róla, hogy úriemberekhez méltó módon tudnak viselkedni...

Szép, holdas est volt. A mama talpig fehérbe öltözött. A csontos, öreg olasz csónakos tempósan csobbantotta a kék vizet, a mama kettünk közt foglalt helyet és csintalan kuplékat énekelt. Mink még csintalanabb kuplékkal válaszoltunk. A mama nagyokat kacagott, kettőt-hármat a térdemre csapott, ugyanannyiszor a barátomat bökte oldalba, majd azt indítványozta, menjünk egy bárba, olyan jó kedve van, mint még soha.

A bárban három üveg pezsgőt fogyasztottunk el, amiből főleg a tulajdonos meg a jazzband kedve jött meg. A mama végigtáncolta velünk fiatalosága legszebb táncait, elénekelt a századeleji operettek slágereit, azután a kezemet megfogva ezt mondta:

— Ha nem tudnám, hogy holnapután megérkezik a férjem, magáért még valami bolondságra is képes volnék.

— Távira tozunk az urának! — javasolta barátom.

— Nem rossz ötlet, — nevetett a mama. — De mit?

— Hogy valami járvány lépett föl... számárhurur, mondjuk és ne jöjjön, mert megkapja.

— Kitünő, kitünő! — ujjongott a mama.

Hajnali háromkor váltunk el. Én és barátom a tenger partján maradtunk. A hegyek felől friss szellő csapott felénk és most, egészen józanul, összegeztük benyomásainkat.

— A mama, — kezdte barátom — ki akar kezdeni magával.

— Téved, — mondtam én — a mama csak férjet akar fogni az egyik vagy mind a két lányának.

— De akkor minek rendezte ezt a csónakkirándulást és az egész mulatságot? — kérdezte.

— Hogy megtudja, milyen gavallérok vagyunk. Úgy látszik, csak olyan emberhez adja a lányait, akik nem smucigoskodnak.

— És mért paskolta a maga térdeit?

— Kíváncsi volt, hogy maga mit fog csinálni.

— Na és ha én például visszapaskoltam volna... mondjuk nem a térdeim?

— Akkor tisztában lett volna azzal, hogy magát az első könnyűvérű nőszemély el tudja csábítani és akkor maga nem eszik a leányaiból.

Nem hagytam magamat s végül ezt az érvet vágtam ki

— Ha olyan önfeláldozó mama ez a mama, akkor hogy van az, hogy a férjét direkt lerendeli miattam?

A német nevetett:

— Ó, maga naív ember! Ezzel is csak be akarta ugratni magát. Fogadok, hogy vagy nincs is férje, vagy ha van, hát most odahaza húzza az ígát, hogy a családja nyaralási költségeit előteremtse.

Késő reggel volt, mikor aludni mentünk. A dolog nem hagyott nyugodni. Eltökéltem magamban, hogy a mamámtól randevút kérek. Még pedig félreérthetetlen módon. Éjjélkor hazamegyünk, ő úgy tesz, mintha lefeküdné, én is úgy teszek — tudniillik a németre való tekintettel — és félegykor bekopogtatok hozzá. Nem röstellem bevallani, hogy egy kissé meg is voltam már pörkölvé. Határozottan tetszeni kezdett nekem a fess, tüzesvérű mama. Képzeltetik, mekkorát dobant a szívem, amikor a fülembe sügta:

— Rendben van. Három halk kopogásra kinyitom az ajtót.

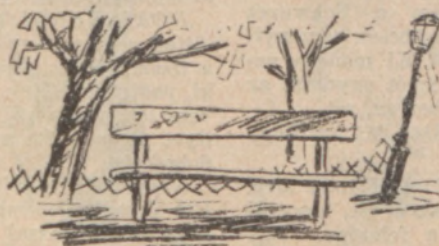
...Három halk kopogás után kinyílt az ajtó. A mama helyett az idősebbik leány fogadott. Egy pillanat múlva betoppant a mama.

És így történt, hogy legénykorom ezen a fürdőhelyen véget ért.

Csak azt az egyet szeretném tudni, hogy német barátom nem lépett-e elő időközben tisztelhetbeli apósomám?

EGY PESTI PAD SÓHAJA

azon alkalomból, hogy főkapitányi rendelet ment a fővároshoz a pesti padok eltávolítása ügyében

Fa leszek, ha főváros kivága,
Ha kívágnak, pad már nem leszek
S várom, várom nagybúsan én árva,
Hogy télen majd eltűzeljenek.

Oh, leánya ki itt üldögéltél
Szerelmes párodnak oldalán,
Ne haragudj, ha már nem találsz itt,
Ma este, ha erre jársz netán...

Az orvosgyógyászatról

Kedves Szerkesztő Úr! Még a mult szemeszterben történt. Egy szigorló-orvosnak szülészetből kellett vizsgáznia. A klinika asztalán előtte fekszik egy vajdó asszony. A professzor azt mondja:

— Nos, jelölt úr, mutassa meg, hogyan vezetné le a szülést ennél az asszonynál?

A szigorló kezébe veszi a „fogót” és megmutatja. A tanár felröccöl a szemöldökét.

— Úgy? — szól. — Most még csak az hiányzik, hogy a fogóval az apát kölints a fejbe és akkor az egész familia halott.

Az Andrássy-úti divatüzletben

— Mit szól a Kellog-paktumhoz, Komlós úr?

— Mit mondjak? Egy raglán az én üzletemből sokkal tartósabb.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

A Borsszem Jankó jelen számát augusztus 31-én, pénteken zártuk le. Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár ucca 9.) küldendők. Kéziratokat nem örzünk meg.

B. Sándor: Amint látja, akadtak köztük sikerültek. Mások is szívesen látjuk. Próbálkozzon esetleg prózával is. Ami a névaláírásra vonatkozó kérelmét illeti, azt a Borsszem Jankó tradíciójához híven, előbb ki kell érdemelni. Addig is üdv. — **K. Mancika, Szeged, Somogyi-telep:** Bár ilyen irányú kérdésekre válaszolni elvből nem szoktunk, ezúttal kivételt teszünk és közöljük, hogy a kéredezett B. A. nevű színész tudomásunk szerint az Andrássy úti Színházhoz szerződött. N. L. címét nem tudjuk. Azt csak a jó Mindenható, esetleg a Színházi Élet tudná megmondani. A rejtvény megfejtésére vonatkozólag pedig kellő tapintattal közöljük, hogy az bizony nem sikerült, kedves Mancika. De reméljük, azért nem haragszik! — **Póstyén:** Mi ujság ott a (felvonás) végeken? Sok üdvözet! Nagyságos asszonynak kézsók!

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ.
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233—24.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

ARANYKÖPÉSEK

A férfi azzal fejezi be az életét, hogy megnősül, a nő azzal kezdi el, hogy férjhez megy.

A nő jobban megjegyzi magának azt a férfit, akinek nem tetszik, mint azt, akinek tetszik.

Az az út, amit kettesben teszünk meg, csak a házasságban hosszú.

A kereskedő csak a strandon nem érzi meg a gyenge napot.

A szerelem mezején a lányok elől az asszonyok aratnak le mindent.

A házasságban a férj a jogával él, az asszony a jogával él — vissza.

Egyszer csak azért szeretnék medve lenni, hogy a saját talpamat nyalhaszam, ne csak a másét.

Karádi Emil

Képrejtvény

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Hétfejű sárkány”. A megfejtők közül **Fóris Zoltán** (VII, Pillangó ucca 13.) kap könyvjutalmat.

7

Hét modern gyógymód

rheuma, ischias, ideg, ütőérhaj ellen.

Dr. RÉH ELEKTROMÁGNESES GYÓGYINTÉZETÉBEN

VI, Vilma királynő út 11 sz.

KÉRJE A 7-ES PROSPEKTUST!

FŐVÁROSI OPERETT SZÍNHÁZ

Nagy siker
ZENEBO NA
Nagy siker

Szobor vagyok, de fáj..

A Borsszem Jankó reform-tervezete a pesti szobrok ügyében

Hát igen, kellene már csinálni valamit ezekkel a pesti szobrokkal. Mert az, hogy Anonymus a liget lombjai alatt szerényen meghúzódik, még csak hagyján. Egy névtelen jegyzőtől ezt a magányosságot senki se veszi zokon. De mért kell a többi szobroknak is követni a példát és túlléptetni egymást abban, hogy melyik tud jobban elbújni az emberek elől? Most, a Szent István-hét után jöttek rá erre a város urai és hogy jövőre a kivilágított Mátyás-templom mellett a pesti szobrok se halványuljanak el, elhatározták, miszerint az összes szobrokat rendbehozzák. A közgyűlés eldöntötte, hogy József nádor szobrával kezdik meg a helyreigazítás munkáját, még pedig úgy, hogy a szobrot egyszerűen megfordítják. Nagyon helyes! Hadd nézzon József nádor a Fürdő ucca felé, hiszen abból, hogy eddig hátat fordított a forgalmas utcának, igazán semmi haszna nem volt.

De ha már benne vagyunk a szobrok megfordításában, vegyük sorra, melyiknek válnék előnyére ez a megfordítás? Petőfi mindenestem örömmel venné, ha a korzózó hölgyeket gusztlálhatná, hiszen félszeggel már eddig is odasandított.

Tinódi Lantos Sebestyénnek se lenne kifogása ellene, ha nem a Rókus zord ablakára, pont a női öngyilkosok osztályára nézne, hanem a színház felé; de már például Jókai kikérné magának, ha megfordítanák, mert az, ami most áll a háta mögött, inkább a naturalista Zola szobrához volna méltóbb keret.

A politikusok szobrát szintén nem ártana megfordítani, már csak azért is, mert amióta itt elhelyezték őket, azóta körülöttük minden megfordult.

Ajánlom azonban az illetékeseknek, nehogy eszükbe jusson a Kossuth-szobrot is megfordítani. Ez teljesen fölösleges munka volna, mert amikor Kossuth ezt a szobrot először megpillantotta az égből, azonnal megfordult — a sírjában.

R'DEUXDY

A BORSSZEM JANKÓ LEGKÖZELEBBI SZÁMA SZEPTEMBER 10-ÉN JELENIK MEG.

Megújította már
lejárt előfizetését

?

Zavartalan kézbesítés érdekében kérjük t. előfizetőinket az előfizetési összeg mielőbbi beküldésére.

BORSSZEM JANKÓ
kiadóhivatala

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 SZEPTEMBER 1. * 25. (3100) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Törzsfőnökök békepipázgatás közben

Briand — Sólyomszem (Kellog—Aranytollúhoz): Csak szivja azt a békepipát, kollega úr, de vigyázzon, nehogy visszaszívja.

TÉNYLEG OLYAN ROHAMOSAN HALAD A DIPLOMÁCIA A VILÁGBÉKE FELE, VAGY CSAK KELLOG?

VAJJON HA A HARMINCHÁROM ÚJ VÁMHÁZ FELÉPÜL, MINDEN VÁMRA JUT MAJD EGY HÁZ?

Stilszerű

- Pompás kabátod van, Palikám.
- Nemde? Teveszörből van.
- Nagyszerű, mintha csak rád szabták volna.

L A P Z Á R T A:

Pszichológusok figyelik Kellogot

Kellog, a paktumáról elnevezett amerikai külügyminiszter, tudvalevőleg roppant hallgatag ember. Ismerve ezen tulajdonságát, a Békebarátok Egyesülete most pszichológusokkal figyelteti a hallgatag Kellogot, mert mindenáron szeretnék megtudni róla, hogy egy újabb európai háború esetén is hallgat-e majd és ami a legfontosabb, vajjon kire hallgat?

TÁVIRAT

KELLOG

PÁRIZS

AZTÁN EZ A PAKTUM LEGALÁBB DICTUM-PACTUM?

EGY HATÁROZOTT BÉKEBARÁT